

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (UE) nr 779/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie określenia uprawnień do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej na okres połowu 2014/2015** 1
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 780/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 4
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 781/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz i przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca lipca 2014 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mięsa drobiowego, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 616/2007 7
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 782/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. zawieszające składanie wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych 9

DECYZJE

2014/466/WPZiB:

- ★ **Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUFOR RCA/4/2014 z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie akceptacji wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA)** 11

2014/467/UE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 14 lipca 2014 r. przedłużająca obowiązywanie decyzji 2011/492/UE oraz zawieszająca stosowanie określonych w niej właściwych środków** 12

2014/468/EU:

- ★ **Decyzja Rady podjęta za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej** 15

2014/469/UE:

- ★ Decyzja Rady podjęta za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej 16

2014/470/UE:

- ★ Decyzja Rady podjęta za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej 17

2014/471/UE:

- ★ Decyzja Rady podjęta za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej 18

2014/472/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 16 lipca 2014 r. zmieniająca załącznik II do decyzji 2006/766/WE w odniesieniu do włączenia Republiki Mołdawii do wykazu państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz niektórych produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 4953)⁽¹⁾ 19

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2014/473/UE:

- ★ Decyzja nr 1/2014 Wspólnego Komitetu ds. Transportu Lotniczego Unia Europejska/Szwajcaria ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego z dnia 9 lipca 2014 r. zastępująca załącznik do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego 21

2014/474/UE:

- ★ Decyzja nr 43/2014 Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o wzajemnym uznawaniu między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z dnia 15 kwietnia 2014 r. odnosząca się do wpisania organów oceny zgodności do wykazu zawartego w załączniku sektorowym dotyczącym kompatybilności elektromagnetycznej 45

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014) 47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 779/2014

z dnia 17 lipca 2014 r.

w sprawie określenia uprawnień do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej na okres połowu 2014/2015

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 43 ust. 3 Traktatu przewiduje, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽¹⁾ zawiera wymóg przyjęcia środków ochronnych z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym, w odpowiednich przypadkach, sprawozdań przygotowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF).
- (3) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym — w stosownych przypadkach — określonych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Uprawnienia do połowów należy przydzielić państwom członkowskim w taki sposób, by zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub łowiska oraz z należytym uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013.
- (4) Całkowite dopuszczalne połowy (TAC) należy ustalać na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-ekonomicznych oraz gwarantując sprawiedliwe traktowanie sektorów rybołówstwa.
- (5) Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) we wstępnej opinii szacuje, że biomasa stada tarłowego sardeli w Zatoce Biskajskiej w 2014 r. w okresie tarła wynosi 66 158 ton. W 2009 r. Komisja przedstawiła wniosek w sprawie rozporządzenia ustanawiającego plan długoterminowy dotyczący stada sardeli w Zatoce Biskajskiej oraz połowów eksploatujących to stado, na którym oparto proponowane wartości TAC. W oparciu o ten wniosek właściwe jest zatem ustalenie TAC wynoszącego 20 100 ton w sezonie 2014/2015, co oznacza wzrost o około 18 % w porównaniu z poprzednim TAC.
- (6) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 ⁽²⁾ należy ustalić, w jakim zakresie stado sardeli w Zatoce Biskajskiej jest objęte środkami określonymi w tym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

- (7) Od dnia 1 stycznia 2015 r. w odniesieniu do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej będzie obowiązywał wymóg wyładunku przewidziany w art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Z tego powodu, zgodnie z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu, połowy sardeli na tym łowisku mają być zatrzymywane na pokładzie statku rybackiego, rejestrowane, wyładowywane i odliczane od kwot.
- (8) Ze względu na rozpoczęcie okresu połowu 2014/2015 oraz na potrzeby rocznej sprawozdawczości połowowej niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie możliwie najszybciej po jego opublikowaniu i powinno być stosowane od dnia 1 lipca 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Uprawnienia do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej

Całkowity dopuszczalny połów (TAC) i jego podział pomiędzy państwa członkowskie na okres połowu od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. w odniesieniu do stada sardeli w podobzdarze ICES VIII, zgodnie z definicją w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 ⁽¹⁾, wynosi (w tonach żywej wagi):

Gatunek:	Sardela Engraulis encrasicolus	Obszar ICES:	VIII (ANE/08.)
Hiszpania	18 090	TAC analityczny	
Francja	2 010		
UE	20 100		
TAC	20 100		

Artykuł 2

Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w art. 1 pozostaje bez uszczerbku dla:

- wymian dokonywanych na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- odliczeń i przeniesień dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ⁽²⁾;
- ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008 ⁽³⁾;
- dotychczasowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- potrąceń dokonywanych na mocy art. 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- transferów i wymian kwot dokonywanych na podstawie art. 20 rozporządzenia (UE) nr 43/2014 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 43/2014 z dnia 20 stycznia 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2014 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz — w odniesieniu do statków unijnych — w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2014, s. 1).

Artykuł 3

Zarządzanie w trybie rocznym

Stado, o którym mowa w art. 1, uznaje się za objęte analitycznym TAC na potrzeby rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wyładunek połowów i przyłowów przed dniem 1 stycznia 2015 r.

Od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. ryby ze stada, o którym mowa w art. 1, są zatrzymywane na pokładzie jedynie w przypadku gdy:

- a) połowów dokonały statki pływające pod banderą państwa członkowskiego dysponującego określoną kwotą i kwota ta nie została wyczerpana; lub
- b) połowy stanowią część kwoty unijnej, której nie przydzielono państwom członkowskim w ramach kwot i która nie została wyczerpana.

Artykuł 5

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przesyłając Komisji zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 dane odnoszące się do wyładunków ilości złowionych sardeli, stosują kod stada „ANE/08”.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 30 czerwca 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 780/2014**z dnia 17 lipca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	69,6
	TR	67,1
	ZZ	68,4
0707 00 05	AL	74,4
	MK	27,7
	TR	76,3
0709 93 10	ZZ	59,5
	TR	89,2
	ZZ	89,2
0805 50 10	AR	123,4
	BO	89,3
	CL	123,3
	EG	75,0
	TR	155,1
	UY	124,8
	ZA	119,2
	ZZ	115,7
	ZZ	115,7
0808 10 80	AR	224,3
	BR	106,8
	CL	121,9
	NZ	129,8
	PE	57,3
	US	144,6
	ZA	146,0
	ZZ	133,0
	ZZ	133,0
0808 30 90	AR	196,8
	CL	90,9
	NZ	191,9
	ZA	86,8
	ZZ	141,6
0809 10 00	BA	82,8
	TR	233,1
	XS	79,4
	ZZ	131,8
0809 29 00	TR	324,5
	ZZ	324,5

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0809 30	MK	70,6
	TR	147,0
	XS	50,2
	ZZ	89,3
0809 40 05	BA	69,3
	MK	53,5
	ZZ	61,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 781/2014**z dnia 17 lipca 2014 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz i przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca lipca 2014 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mięsa drobiowego, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 616/2007**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 616/2007 ⁽²⁾ otworzono kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora mięsa drobiowego pochodzących z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich.
- (2) Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz złożone w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca lipca 2014 r. w przypadku grup nr 1, 2, 4A, 6A, 7 i 8 w odniesieniu do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia dotyczą, w przypadku niektórych kontyngentów, ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) Wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu złożone w ciągu pierwszych siedmiu dni lipca 2014 r. w przypadku grupy nr 5A w odniesieniu do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia dotyczą ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać przyznane uprawnienia do przywozu, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 w związku z art. 7 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.
- (4) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania przedmiotowym środkiem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz złożonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 616/2007 w przypadku grup nr 1, 2, 4A, 6A, 7 i 8 w odniesieniu do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2014 r. stosuje się współczynnik przydziału podany w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
2. Do wniosków o przyznanie uprawnień do przywozu złożonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 616/2007 w przypadku grupy 5A w odniesieniu do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2014 r. stosuje się współczynnik przydziału podany w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 616/2007 z dnia 4 czerwca 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe pochodzące z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich (Dz.U. L 142 z 5.6.2007, s. 3).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Numer grupy	Lp.	Współczynnik przydziału dla wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2014 do dnia 31.12.2014 (%)
1	09.4211	0,40918
2	09.4212	3,207957
4A	09.4214	0,651441
	09.4251	0,95511
6A	09.4216	0,460618
	09.4260	0,984255

Numer grupy	Lp.	Współczynnik przydziału dla wniosków o uprawnienia do przywozu złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2014 do dnia 31.12.2014 (%)
5A	09.4215	0,620782
	09.4254	1,508297
	09.4255	3,215439

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 782/2014**z dnia 17 lipca 2014 r.****zawieszające składanie wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 891/2009 z dnia 25 września 2009 r. w sprawie otwierania niektórych wspólnotowych kontyngentów taryfowych w sektorze cukru i administrowania nimi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, przedłożonymi właściwym organom od dnia 1 lipca do dnia 7 lipca 2014 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 891/2009, są równe ilości dostępnej pod numerem porządkowym 09.4325.
- (2) Składanie kolejnych wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numeru porządkowego 09.4325 należy zawiesić do końca roku gospodarczego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 891/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do końca roku gospodarczego 2013/2014 zawiesza się składanie kolejnych wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numerów porządkowych wskazanych w załączniku.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 82.

ZAŁĄCZNIK

Cukier wymieniony w koncesji CXL**Rok gospodarczy 2013/2014****Wnioski złożone od dnia 1.7.2014 do dnia 7.7.2014**

Nr porządkowy	Kraj	Kolejne wnioski
09.4317	Australia	
09.4318	Brazylia	
09.4319	Kuba	Zawieszono
09.4320	Każdy kraj trzeci	Zawieszono
09.4321	Indie	Zawieszono

Cukier z krajów bałkańskich**Rok gospodarczy 2013/2014****Wnioski złożone od dnia 1.7.2014 do dnia 7.7.2014**

Nr porządkowy	Kraj	Kolejne wnioski
09.4324	Albania	
09.4325	Bośnia i Hercegowina	Zawieszono
09.4326	Serbia	
09.4327	Była jugosłowiańska republika Macedonii	

Środki przejściowe, cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu**Rok gospodarczy 2013/2014****Wnioski złożone od dnia 1.7.2014 do dnia 7.7.2014**

Nr porządkowy	Rodzaj	Kolejne wnioski
09.4376	Środki przejściowe (Chorwacja)	Zawieszono
09.4380	Pozakwotowy	
09.4390	Przemysłowy	

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUFOR RCA/4/2014

z dnia 10 lipca 2014 r.

w sprawie akceptacji wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA)

(2014/466/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady 2014/73/WPZiB z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 2 decyzji 2014/73/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) do podejmowania stosownych decyzji dotyczących akceptowania proponowanych wkładów państw trzecich.
- (2) Zgodnie z zaleceniem dowódcy operacji EUFOR RCA UE i z zaleceniami Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej w sprawie wkładu w operację wojskową Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej dotyczącym wkładu z Turcji, wkład ten w EUFOR RCA powinien zostać zaakceptowany.
- (3) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wkład Turcji w EUFOR RCA zostaje zaakceptowany i uznany za znaczny.
2. Turcję zwalnia się z wnoszenia wkładów finansowych do budżetu EUFOR RCA.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2014 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa

W. STEVENS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.2014, s. 59.

DECYZJA RADY**z dnia 14 lipca 2014 r.****przedłużająca obowiązywanie decyzji 2011/492/UE oraz zawieszająca stosowanie określonych w niej właściwych środków**

(2014/467/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową o partnerstwie AKP-UE”), ostatnio zmienioną w Wagadugu (Burkina Faso) dnia 22 czerwca 2010 r. ⁽²⁾, w szczególności jej art. 96,

uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranymi w Radzie, w sprawie przyjęcia środków i ustanowienia procedur w celu wykonania Umowy o partnerstwie AKP-UE ⁽³⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2011/492/UE ⁽⁴⁾ zakończono konsultacje z Republiką Gwinei Bissau prowadzone na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP-UE oraz przyjęto właściwe środki określone w załączniku do tej decyzji.
- (2) Decyzją Rady 2013/385/UE ⁽⁵⁾ zmieniono decyzję 2011/492/UE w celu przedłużenia o jeden rok, do dnia 19 lipca 2014 r., okresu stosowania właściwych środków.
- (3) Istotne elementy wymienione w art. 9 umowy o partnerstwie AKP-UE są nadal naruszane, a obecna sytuacja w Gwinei Bissau nie zapewnia poszanowania praw człowieka, zasad demokracji oraz praworządności. Zatem właściwe jest przedłużenie okresu obowiązywania decyzji 2011/492/UE o jeden rok.
- (4) Biorąc jednak pod uwagę przeprowadzenie pokojowych, wolnych i wiarygodnych wyborów w dniach 13 kwietnia 2014 r. i 18 maja 2014 r., które stanowią znaczący krok w kierunku większej demokracji i stabilności, a także aby nawiązać kontakt z demokratycznie wybranymi władzami i zapewnić im bezpośrednie wsparcie w ich wysiłkach zmierzających do umocnienia instytucji demokratycznych, zażegnania konfliktów społecznych i promowania rozwoju społeczno-gospodarczego Gwinei Bissau, należy zawiesić stosowanie właściwych środków określonych w załączniku do decyzji 2011/492/UE.
- (5) Należy dokonać przeglądu niniejszej decyzji sześć miesięcy po jej wejściu w życie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Umowa zmieniająca po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r., zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 376, zmieniona Umową wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich zebranymi w Radzie zmieniającą Umowę wewnętrzną z dnia 18 września 2000 r. w sprawie przyjęcia środków i ustanowienia procedur w celu wykonania Umowy o Partnerstwie AKP-WE (Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 48).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2011/492/UE z dnia 18 lipca 2011 r. w sprawie zakończenia procedury konsultacji z Republiką Gwinei Bissau na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP-UE (Dz.U. L 203 z 6.8.2011, s. 2).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2013/385/UE z dnia 15 lipca 2013 r. przedłużająca okres stosowania właściwych środków przewidzianych w decyzji 2011/492/UE dotyczących Gwinei Bissau i zmieniająca tę decyzję (Dz.U. L 194 z 17.7.2013 s. 6).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przedłuża się do dnia 19 lipca 2015 r. obowiązywanie decyzji 2011/492/UE i określonych w niej właściwych środków. Niniejszym zawiesza się jednak stosowanie właściwych środków.

Właściwe środki są przedmiotem stałego przeglądu; zostaną one zastosowane ponownie w przypadku istotnego pogorszenia się sytuacji w Gwinei Bissau. W każdym razie środki takie podlegają przeglądowi sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Pismo znajdujące się w załączniku do niniejszej decyzji przesyła się władzom Gwinei Bissau.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
M. MARTINA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Jego Ekscelencja Prezydent Republiki Gwinei Bissau,

Jego Ekscelencja Premier Republiki Gwinei Bissau,

Szanowny Panie Prezydencie! Szanowny Panie Premierze!

Po konsultacjach, które odbyły się w Brukseli w dniu 29 marca 2011 r., w ramach art. 96 Umowy o partnerstwie AKP-UE, Unia Europejska zdecydowała w dniu 18 lipca 2011 r. na mocy decyzji Rady 2011/492/UE o przyjęciu właściwych środków, w tym programu wzajemnych zobowiązań w celu stopniowego wznowienia współpracy Unii Europejskiej.

Decyzją Rady 2013/385/UE okres obowiązywania decyzji Rady 2011/492/UE został przedłużony o rok, i obowiązuje ona do dnia 19 lipca 2014 r.

W ciągu ostatnich dwunastu miesięcy, w trakcie których władzę sprawowały władze tymczasowe, nie poczyniono żadnych postępów w zakresie poszanowania praw człowieka, walki z bezprawiem, reformy sektora bezpieczeństwa i zwalczania nielegalnego handlu, zwłaszcza handlu narkotykami, które przewidziano w ramach programu wzajemnych zobowiązań w celu wznowienia współpracy z Unią Europejską.

Jednakże Unia Europejska wyraża zadowolenie z przeprowadzenia wolnych, pokojowych i wiarygodnych wyborów parlamentarnych i prezydenckich w dniach 13 kwietnia 2014 r. i 18 maja 2014 r., co stanowiło znaczący krok w kierunku przywrócenia demokracji i stabilności w kraju. Unia Europejska podjęła zatem decyzję o zawieszeniu środków stosowanych na mocy art. 96 umowy z Kotonu określonych w decyzji Rady 2011/492/UE w celu nawiązania kontaktów z demokratycznie wybranymi władzami oraz udzielenia im wsparcia w wysiłkach na rzecz umocnienia demokracji, zażegnania konfliktów i rozwoju kraju, we współpracy z innymi partnerami międzynarodowymi.

Unia Europejska przywiązuje ogromną wagę do postanowień art. 9 umowy z Kotonu, ponieważ poszanowanie praw człowieka, instytucji demokratycznych i praworządności stanowi główną podstawę stosunków między Unią Europejską a Gwineą Bissau. Unia Europejska będzie także nadal bacznie śledzić sytuację w Gwinei Bissau.

Kraj stoi obecnie w obliczu znacznych wyzwań politycznych i społeczno-gospodarczych, ale jesteśmy przekonani, że nawiązany zostanie dialog ze wszystkimi grupami politycznymi oraz zostaną pojęte decyzje niezbędne zarówno na szczeblu gospodarczym i finansowym, jak i w najważniejszych obszarach reformy sektora bezpieczeństwa i walki z bezkarnością.

Unia Europejska podtrzymuje zdecydowane zaangażowanie na rzecz partnerstwa z narodem Gwinei Bissau. Obecna decyzja Unii Europejskiej o zawieszeniu stosowania właściwych środków oraz o wznowieniu dialogu i współpracy z prawowitymi władzami ma być dodatkowym impulsem w procesie zacieśniania stosunków między UE a Gwineą Bissau, z myślą o normalizacji stosunków dwustronnych. Jednakże zobowiązania podjęte przez Gwineę Bissau w ramach art. 96 konsultacji nadal obowiązują, a Unia Europejska oczekuje, że rząd podejmie wszelkie niezbędne działania, aby je zrealizować w trybie pilnym.

Unia Europejska wzywa wszystkie strony, by wykorzystały możliwość skierowania kraju w stronę stabilności demokratycznej, praworządności, poszanowania praw człowieka oraz rozwoju społeczno-gospodarczego.

Z poważaniem

W imieniu Rady
C. ASHTON
Wysoka Przedstawiciel

W imieniu Komisji
A. PIEBALGS
Członek Komisji

DECYZJA RADY
podjęta za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji
z dnia 17 lipca 2014 r.
w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej

(2014/468/EU)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 246 akapit drugi,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 lutego 2010 r. Rada Europejska przyjęła decyzję 2010/80/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania Komisji Europejskiej na okres do dnia 31 października 2014 r.
- (2) W piśmie z dnia 18 czerwca 2014 r. przewodniczący Komisji José Manuel DURÃO BARROSO poinformował Radę, że Olli REHN zrezygnował ze stanowiska członka Komisji ze skutkiem od dnia 30 czerwca 2014 r.
- (3) Zgodnie z art. 246 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w przypadku wakatu spowodowanego rezygnacją członek Komisji jest zastępowany, na okres pozostający do zakończenia kadencji, przez nowego członka posiadającego takie samo obywatelstwo.
- (4) W związku z tym należy mianować nowego członka Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji José Manuelem DURÃO BARROSO, Rada mianuje Jyrkiego KATAINENA członkiem Komisji na okres pozostający do zakończenia kadencji, tj. do dnia 31 października 2014 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 lipca 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 7.

DECYZJA RADY
podjęta za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji
z dnia 17 lipca 2014 r.
w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej

(2014/469/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 246 akapit drugi,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 lutego 2010 r. Rada Europejska przyjęła decyzję 2010/80/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania Komisji Europejskiej na okres do dnia 31 października 2014 r.
- (2) W piśmie z dnia 18 czerwca 2014 r. przewodniczący Komisji José Manuel DURÃO BARROSO poinformował Radę, że Janusz LEWANDOWSKI zrezygnował ze stanowiska członka Komisji ze skutkiem od dnia 30 czerwca 2014 r.
- (3) Zgodnie z art. 246 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w przypadku wakatu spowodowanego rezygnacją członek Komisji jest zastępowany, na okres pozostający do zakończenia kadencji, przez nowego członka posiadającego takie samo obywatelstwo.
- (4) W związku z tym należy mianować nowego członka Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji José Manuelem DURÃO BARROSO, Rada mianuje Jacka DOMINIKA członkiem Komisji na okres pozostający do zakończenia kadencji, tj. do dnia 31 października 2014 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 lipca 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 7.

DECYZJA RADY
podjęta za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji
z dnia 17 lipca 2014 r.
w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej

(2014/470/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 246 akapit drugi,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 lutego 2010 r. Rada Europejska przyjęła decyzję 2010/80/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania Komisji Europejskiej na okres do dnia 31 października 2014 r.
- (2) W piśmie z dnia 18 czerwca 2014 r. przewodniczący Komisji José Manuel DURÃO BARROSO poinformował Radę, że Antonio TAJANI zrezygnował ze stanowiska członka Komisji ze skutkiem od dnia 30 czerwca 2014 r.
- (3) Zgodnie z art. 246 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w przypadku wakatu spowodowanego rezygnacją członek Komisji ma zostać zastąpiony, na okres pozostający do zakończenia kadencji, przez nowego członka posiadającego takie samo obywatelstwo.
- (4) W związku z tym należy mianować nowego członka Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji José Manuelem DURÃO BARROSO, Rada mianuje Ferdinando NELLI FEROCIEGO członkiem Komisji na okres pozostający do zakończenia kadencji, tj. do dnia 31 października 2014 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli 17 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 lipca 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 7.

DECYZJA RADY
podjęta za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji
z dnia 17 lipca 2014 r.
w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej

(2014/471/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 246 akapit drugi,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 lutego 2010 r. Rada Europejska przyjęła decyzję 2010/80/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania Komisji Europejskiej na okres do dnia 31 października 2014 r.
- (2) W piśmie z dnia 18 czerwca 2014 r. przewodniczący Komisji José Manuel DURÃO BARROSO poinformował Radę, że Viviane REDING zrezygnowała ze stanowiska członka Komisji ze skutkiem od dnia 30 czerwca 2014 r.
- (3) Zgodnie z art. 246 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w przypadku wakatu spowodowanego rezygnacją członek Komisji ma zostać zastąpiony, na okres pozostający do zakończenia kadencji, przez nowego członka posiadającego takie samo obywatelstwo.
- (4) W związku z tym należy mianować nowego członka Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji José Manuelem DURÃO BARROSO, Rada mianuje Martine REICHERTS członkiem Komisji na okres pozostający do zakończenia kadencji, tj. do dnia 31 października 2014 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 lipca 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 7.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 16 lipca 2014 r.****zmieniająca załącznik II do decyzji 2006/766/WE w odniesieniu do włączenia Republiki Mołdawii do wykazu państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz niektórych produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 4953)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/472/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 ustanowiono szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego. W szczególności stanowi ono, że produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być przywożone jedynie z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego znajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 stanowi również, że przy sporządzaniu oraz aktualizowaniu takich wykazów należy brać pod uwagę kontrole unijne w państwach trzecich oraz gwarancje właściwych organów państw trzecich w odniesieniu do zgodności lub równoważności z unijnym prawem paszowym i żywnościowym oraz regulacjami dotyczącymi zdrowia zwierząt określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (3) W decyzji Komisji 2006/766/WE ⁽³⁾ wymieniono te państwa trzecie, które spełniają kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 i w związku z tym są w stanie zagwarantować, że wskazane produkty spełniają warunki sanitarne ustanowione w przepisach unijnych dla ochrony zdrowia konsumentów i mogą zatem być wywożone do Unii. W szczególności załącznik II do tej decyzji zawiera wykaz państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz do Unii produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi. W wykazie tym wskazano również ograniczenia dotyczące takiego przywozu z niektórych państw trzecich.
- (4) W dniu 30 stycznia 2013 r. właściwy organ Republiki Mołdawii zwrócił się do Komisji o zezwolenie na przywóz kawioru do Unii. Kontrola unijna w Republice Mołdawii miała miejsce i wykazała, że właściwy organ zapewnił właściwe gwarancje, jak określono w art. 48 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Na podstawie dostępnych informacji i gwarancji Republika Mołdawii może zostać włączona do wykazu w załączniku II do decyzji 2006/766/WE w odniesieniu do kawioru.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/766/WE.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji 2006/766/WE między pozycjami dotyczącymi Maroka i Czarnogóry dodaje się pozycję w brzmieniu:

„MD	REPUBLIKA MOŁDAWII	Tylko kawior”
-----	--------------------	---------------

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulacjami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).⁽³⁾ Decyzja Komisji 2006/766/WE z dnia 6 listopada 2006 r. ustanawiająca wykazy państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz małży, szkarłupni, osłonik, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa (Dz.U. L 320 z 18.11.2006, s. 53).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
Tonio BORG
Członek Komisji

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

**DECYZJA NR 1/2014 WSPÓLNEGO KOMITETU DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO UNIA
EUROPEJSKA/SZWAJCARIA USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ
EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE TRANSPORTU LOTNICZEGO**

z dnia 9 lipca 2014 r.

**zastępująca załącznik do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską
w sprawie transportu lotniczego**

(2014/473/UE)

KOMITET DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO UNIA EUROPEJSKA/SZWAJCARIA,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego,
zwaną dalej „Umową”, w szczególności jej art. 23 ust. 4,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Z dniem 15 sierpnia 2014 r. załącznik do niniejszej decyzji zastępuje załącznik do Umowy.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2014 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Przewodniczący Delegacji Unii Europejskiej
Matthew BALDWIN

Przewodniczący Delegacji Szwajcarii
Peter MÜLLER

ZAŁĄCZNIK

Do celów niniejszej umowy:

- na mocy Traktatu z Lizbony, który wszedł w życie dnia 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska zastępuje Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym,
- wszędzie tam, gdzie w aktach prawnych wymienionych w niniejszym załączniku znajdują się odniesienia do państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, zastąpionej Unią Europejską, lub wymóg nawiązania do nich, odniesienia te rozumiane są do celów Umowy jako mające zastosowanie jednakowo do Szwajcarii lub do wymogu nawiązania do Szwajcarii,
- odniesienia do rozporządzeń Rady (EWG) nr 2407/92 i (EWG) nr 2408/92 dokonane w art. 4, 15, 18, 27 i 35 Umowy są rozumiane jako odniesienia do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008,
- bez uszczerbku dla postanowień art. 15 niniejszej Umowy, termin „wspólnotowy przewoźnik lotniczy”, stosowany w podanych poniżej dyrektywach i rozporządzeniach wspólnotowych, oznacza również przewoźnika lotniczego, który uzyskał koncesję i którego główne miejsce prowadzenia działalności oraz siedziba statutowa, jeżeli takowa istnieje, znajduje się w Szwajcarii, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008. Wszelkie odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 2407/92 należy rozumieć jako odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1008/2008,
- każde zawarte w poniższych aktach prawnych odesłanie do art. 81 i 82 Traktatu lub do art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy rozumieć jako odesłanie do art. 8 i 9 niniejszej umowy.

1. Liberalizacja lotnictwa i inne przepisy dotyczące lotnictwa cywilnego

Nr 1008/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Nr 2000/79

Dyrektywa Rady z dnia 27 listopada 2000 r. dotycząca Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA)

Nr 93/104

Dyrektywa Rady z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, zmieniona:

- dyrektywą 2000/34/WE

Nr 437/2003

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty

Nr 1358/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 31 lipca 2003 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty oraz zmieniające jego załączniki I i II

Nr 785/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 285/2010

Nr 95/93

Rozporządzenie Rady z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (art. 1-12), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 793/2004

Nr 2009/12

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych

Nr 96/67

Dyrektywa Rady z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty

(art. 1–9, 11–23 i 25)

Nr 80/2009

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89

2. Przepisy dotyczące konkurencji

Nr 1/2003

Rozporządzenie Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (art. 1–13, 15–45)

(W zakresie, w jakim to rozporządzenie jest istotne dla stosowania niniejszej umowy. Dodanie tego rozporządzenia nie narusza podziału zadań według niniejszej umowy).

Rozporządzenie nr 17/62 zostało uchylone rozporządzeniem nr 1/2003 z wyjątkiem art. 8 ust. 3, który nadal ma zastosowanie do decyzji przyjętych na mocy art. 81 ust. 3 Traktatu przed dniem stosowania tego rozporządzenia aż do wygaśnięcia tych decyzji.

Nr 773/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1792/2006,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 622/2008.

Nr 139/2004

Rozporządzenie Rady z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw)

(art. 1–18, art. 19 ust. 1–2 i art. 20–23)

W odniesieniu do art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w stosunkach między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią stosuje się, co następuje:

1) W przypadku koncentracji określonej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, która nie ma wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1 tego rozporządzenia i która może być rozpatrzona w ramach krajowego prawa konkurencji przynajmniej trzech państw członkowskich WE i Konfederacji Szwajcarskiej, osoby lub przedsiębiorstwa określone w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia mogą, przed zawiadomieniem właściwych organów, poinformować Komisję Europejską w drodze uzasadnionego wniosku, że koncentracja powinna zostać zbadana przez Komisję.

- 2) Komisja Europejska bezzwłocznie przekazuje Konfederacji Szwajcarskiej wszystkie wnioski złożone zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 oraz zgodnie z poprzednim ustępem.
- 3) Jeżeli Konfederacja Szwajcarska wyraziła sprzeciw co do wniosku o przekazanie sprawy, właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji zachowują swoją kompetencję w sprawie i nie zostaje ona przekazana przez Konfederację Szwajcarską zgodnie z niniejszym ustępem.

W odniesieniu do terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw:

- 1) Komisja Europejska bezzwłocznie przekazuje właściwym szwajcarskim organom ochrony konkurencji wszystkie odnośne dokumenty zgodnie z art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2.
- 2) Bieg terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, rozpoczyna się w odniesieniu do Konfederacji Szwajcarskiej wraz z otrzymaniem odnośnych dokumentów przez właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji.

Nr 802/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (art. 1–24), zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1792/2006,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1033/2008,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1269/2013.

Nr 2006/111

Dyrektywa Komisji z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw

Nr 487/2009

Rozporządzenie Rady z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze transportu lotniczego

3. Bezpieczeństwo lotnictwa

Nr 216/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 690/2009,
- rozporządzeniem (WE) nr 1108/2009,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 6/2013.

Agencja korzysta z uprawnień nadanych jej na mocy przepisów rozporządzenia również w Szwajcarii.

Komisja korzysta również w Szwajcarii z nadanych jej uprawnień w zakresie decyzji podejmowanych na podstawie art. 11 ust. 2, art. 14 ust. 5 i 7, art. 24 ust. 5, art. 25 ust. 1, art. 38 ust. 3 lit. i), art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3 i 5, art. 42 ust. 4, art. 54 ust. 1 i art. 61 ust. 3.

Niezależnie od dostosowania horyzontalnego zawartego w tiret drugim załącznika do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 65 rozporządzenia lub w przepisach decyzji 1999/468/WE, o której mowa w tym artykule, nie należy rozumieć jako stosujących się do Szwajcarii.

Żadnego z przepisów rozporządzenia nie interpretuje się jako upoważniającego EASA do działania w imieniu Szwajcarii w ramach umów międzynarodowych w celach innych niż wsparcie Szwajcarii w wypełnianiu jej zobowiązań nałożonych takimi umowami.

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w ust. 1, po słowie „Wspólnotą” dodaje się słowa „lub Szwajcarią”;
- (ii) w ust. 2 lit. a), po słowie „Wspólnotę” dodaje się słowa „lub Szwajcarię”;
- (iii) w ust. 2 skreśla się lit. b) i c);
- (iv) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Prowadząc negocjacje z państwem trzecim w celu zawarcia umowy, zgodnie z którą państwo członkowskie lub Agencja będzie mogła wystawiać certyfikaty na podstawie certyfikatów wystawianych przez władze lotnicze danego państwa trzeciego, Wspólnota podejmuje każdorazowo starania w celu uzyskania dla Szwajcarii oferty zawarcia podobnej umowy z danym państwem trzecim. Z kolei Szwajcaria podejmie starania w celu zawarcia z krajami trzecimi umów odpowiadających umowom zawartym przez Wspólnotę.”;

b) w art. 29 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, obywatele Szwajcarii korzystający z pełni praw obywatelskich mogą zostać zatrudnieni przez Dyrektora Zarządzającego Agencji.”;

lit. c) w art. 30 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Szwajcaria stosuje w odniesieniu do Agencji Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, stanowiący załącznik A do niniejszego załącznika, zgodnie z dodatkiem do załącznika A.”;

lit. d) w art. 37 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Szwajcaria w pełni uczestniczy w zarządzie i ma w nim te same prawa i obowiązki co państwa członkowskie Unii Europejskiej, poza prawem głosu.”;

e) w art. 59 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„12. Szwajcaria wnosi wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 lit. b), według poniższego wzoru:

$$S(0,2/100) + S[1 - (a + b)0,2/100]c/C$$

gdzie:

S = część budżetu Agencji niepokryta z opłat i należności wymienionych w ust. 1 lit. c) i d),

A = liczba państw stowarzyszonych,

b = liczba państw członkowskich UE,

c = wkład Szwajcarii do budżetu ICAO,

C = łączny wkład państw członkowskich UE i państw stowarzyszonych do budżetu ICAO.”;

f) w art. 61 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Postanowienia dotyczące finansowej kontroli sprawowanej przez Wspólnotę w Szwajcarii w odniesieniu do uczestników działań Agencji są przedstawione w załączniku B do niniejszego załącznika.”;

- g) do załącznika II do rozporządzenia włącza się następujące statki powietrzne jako produkty objęte zakresem art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽¹⁾:

A/c — [HB-IDJ] — typ CL600-2B19

A/c — [HB-IKR, HB-IMY, HB-IWY] — typ Gulfstream G-IV

A/c — [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] — typ Gulfstream G-V

A/c — [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF] — typ MD900.

Nr 1108/2009

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 216/2008 w zakresie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym i służb żeglugi powietrznej oraz uchylające dyrektywę 2006/23/WE

Nr 805/2011

Rozporządzenie Komisji z dnia 10 sierpnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego oraz wydawania określonych certyfikatów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008

Nr 1178/2011

Rozporządzenie Komisji z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 290/2012,

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 70/2014.

Nr 3922/91

Rozporządzenie Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (art. 1–3, art. 4 ust. 2, art. 5–11 i art. 13), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1899/2006,

— rozporządzeniem (WE) nr 1900/2006,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 8/2008,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 859/2008,

Nr 996/2010

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 października 2010 r. w sprawie badania wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym oraz zapobiegania im oraz uchylające dyrektywę 94/56/WE

Nr 2004/36

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty (art. 1–9 i 11–14), ostatnio zmieniona:

— dyrektywą Komisji 2008/49/WE

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, s. 6.

Nr 351/2008

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 kwietnia 2008 r. wdrażające dyrektywę 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie priorytetowego traktowania kontroli na ziemi statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty

Nr 768/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 19 maja 2006 r. wprowadzające w życie dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/36/WE w zakresie zbierania i wymiany informacji na temat bezpieczeństwa statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty oraz zarządzania systemem informacyjnym

Nr 2003/42

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym (art. 1–12)

Nr 1321/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 12 listopada 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie włączania do centralnego archiwum informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, których wymiana odbywa się zgodnie z dyrektywą 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 1330/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 24 września 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie przekazywania zainteresowanym stronom informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, o których mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 2042/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdolności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 707/2006,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 376/2007,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1056/2008,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 127/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 962/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1149/2011,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 593/2012.

Nr 104/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające zasady w sprawie organizacji i składu komisji odwoławczej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

Nr 593/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 31 maja 2007 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego, ostatnio zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1356/2008,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 494/2012.

Nr 2111/2005

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE

Nr 473/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 474/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 368/2014 ⁽¹⁾.

Nr 1332/2011

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 grudnia 2011 r. ustanawiające wspólne wymogi korzystania z przestrzeni powietrznej i procedury operacyjne w celu zapobiegania kolizjom w powietrzu

Nr 646/2012

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 16 lipca 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące grzywien i okresowych kar pieniężnych nakładanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008

Nr 748/2012

Rozporządzenie Komisji z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 7/2013,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 69/2014.

Nr 965/2012

Rozporządzenie Komisji z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 800/2013,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 71/2014,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 83/2014.

Nr 2012/780

Decyzja Komisji z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie praw dostępu do europejskiego centralnego archiwum zaleceń dotyczących bezpieczeństwa oraz odpowiedzi otrzymanych w związku z tymi zaleceniami, ustanowionego na podstawie art. 18 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010 w sprawie badania wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym oraz zapobiegania im oraz uchylającego dyrektywę 94/56/WE

⁽¹⁾ Rozporządzenie to stosuje się w Szwajcarii tak długo, jak długo obowiązuje ono w UE.

Nr 628/2013

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie metod pracy stosowanych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego przy prowadzeniu inspekcji standaryzacyjnych i monitorowaniu stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2006

Nr 139/2014

Rozporządzenie Komisji z dnia 12 lutego 2014 r. ustanawiające wymagania oraz procedury administracyjne dotyczące lotnisk zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008

4. Ochrona lotnictwa

Nr 300/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002

Nr 272/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 297/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 720/2011,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1141/2011,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 245/2013.

Nr 1254/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 18 grudnia 2009 r. ustanawiające kryteria pozwalające państwom członkowskim na odstępstwo od wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego i przyjęcie alternatywnych środków w zakresie ochrony

Nr 18/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 8 stycznia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 w zakresie specyfikacji dla krajowych programów kontroli jakości w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego

Nr 72/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w zakresie ochrony lotnictwa

Nr 185/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 4 marca 2010 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 357/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 358/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 573/2010,

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 983/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 334/2011,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 859/2011
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1087/2011
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1147/2011
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 173/2012
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 711/2012
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1082/2012
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 104/2013
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 246/2013
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 654/2013
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1103/2013,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1116/2013,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 278/2014.

Nr 2010/774

Decyzja Komisji z dnia 13 kwietnia 2010 r. ustanawiająca szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zawierające informacje, o których mowa w art. 18 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 300/2008, zmieniona:

- decyzją Komisji C(2010)2604,
- decyzją Komisji C(2010)3572,
- decyzją Komisji C(2010)9139,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2011) 5862,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2011) 8042,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2011) 9407,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2012) 1228,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2012) 5672,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2012) 5880,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2013) 1587,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2013) 2045,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2013) 4180,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2013) 7275,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2014) 1200,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2014) 1635.

Nr 2013/511

Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 4 lutego 2013 r. w odniesieniu do kontroli bezpieczeństwa pasażerów i osób niebędących pasażerami za pomocą urządzeń do wykrywania śladowych ilości materiałów wybuchowych (ETD) w połączeniu z ręcznymi wykrywaczami metali (HHMD)

5. Zarządzanie ruchem lotniczym

Nr 549/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 6, 8, 10, 11 i 12.

w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 2 słowa „na szczeblu wspólnotowym” zastępuje się słowami „na szczeblu wspólnotowym wraz z Szwajcarią”.

Niezależnie od dostosowania horyzontalnego, zawartego w tiret drugim załącznika do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 lub w przepisach decyzji 1999/468/WE, o której mowa w tym artykule, nie należy rozumieć jako stosujących się do Szwajcarii.

Nr 550/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie w sprawie zapewniania służb), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 9a, 9b, 15a, 16 i 17.

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 2 po słowie „Wspólnota” dodaje się słowa „i Szwajcaria”;

b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 1 i 6 po słowie „Wspólnoty”, względnie „Wspólnocie”, dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

c) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 1 po słowie „Wspólnota” dodaje się słowa „i Szwajcaria”;

d) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 1 po słowie „Wspólnota” dodaje się słowa „i Szwajcaria”;

e) art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja kieruje swoją decyzję do państw członkowskich oraz informuje o niej instytucję zapewniającą służby w zakresie, w jakim jej to prawnie dotyczy.”.

Nr 551/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 3a, 6 i 10.

Nr 552/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 4, 7 i art. 10 ust. 3.

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 2, po słowie „Wspólnotą” dodaje się słowa „lub Szwajcarią”;

b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 4, po słowie „Wspólnotą” dodaje się słowa „lub Szwajcarią”;

c) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

W sekcji 3 tiret drugie i ostatnie, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii”.

Nr 2150/2005

Rozporządzenie Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej

Nr 1033/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. ustanawiające wymogi dla procedur w zakresie przetwarzania planów lotu w fazie poprzedzającej lot dla Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 428/2013

Nr 1032/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 6 lipca 2006 r. ustanawiające wymagania dla automatycznych systemów wymiany danych lotniczych dla celów powiadamiania, koordynacji i przekazywania kontroli nad lotem pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 30/2009,

Nr 1794/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 6 grudnia 2006 r. ustanawiające wspólny schemat opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1191/2010

Nr 730/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie klasyfikacji przestrzeni powietrznej i możliwości wykonywania lotów z widocznością w przestrzeni powietrznej powyżej poziomu lotu FL 195

Nr 219/2007

Rozporządzenie Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 1361/2008

Nr 633/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 czerwca 2007 r. ustanawiające wymagania w zakresie stosowania protokołu przesyłania komunikatów lotniczych do celów powiadamiania, koordynowania i przekazywania lotów pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 283/2011

Nr 482/2008

Rozporządzenie Komisji z dnia 30 maja 2008 r. ustanawiające system zapewnienia bezpieczeństwa oprogramowania do stosowania przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej oraz zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2096/2005

Nr 29/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującym dostosowaniem:

w załączniku I część A dodaje się „Switzerland UIR”.

Nr 262/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 30 marca 2009 r. ustanawiające wymogi w zakresie skoordynowanego przydziału i stosowania kodów interogatorów modu S dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 73/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające wymagania dotyczące jakości danych i informacji lotniczych dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 255/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania przepływem ruchu lotniczego

Nr 691/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 29 lipca 2010 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005 ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1216/2011,

Środki naprawcze przyjęte przez Komisję na mocy art. 14 ust. 3 rozporządzenia są wiążące dla Szwajcarii po ich przyjęciu w drodze decyzji Wspólnego Komitetu.

Nr 2010/5134

Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 2010 r. ustanawiająca organ oceny skuteczności działania dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 176/2011

Rozporządzenie Komisji z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie informacji wymaganych przed ustanowieniem i zmianą funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej

Nr 2011/121

Decyzja Komisji z dnia 21 lutego 2011 r. ustanawiająca ogólnounijne cele w zakresie skuteczności działania oraz stany alarmowe dla zapewniania służb żeglugi powietrznej na lata 2012–2014

Nr 677/2011

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 lipca 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym (ATM) oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 691/2010

Nr 2011/4130

Decyzja Komisji z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie wyznaczenia menedżera sieci ds. funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym (ATM) w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 1034/2011

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 17 października 2011 r. w sprawie nadzoru nad bezpieczeństwem w zarządzaniu ruchem lotniczym i służbach żeglugi powietrznej oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 691/2010

Nr 1035/2011

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 17 października 2011 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 482/2008 i (UE) nr 691/2010

Nr 1206/2011

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 22 listopada 2011 r. ustanawiające wymogi dotyczące identyfikacji statków powietrznych do celów dozoru w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującym dostosowaniem:

W załączniku I dodaje się „Switzerland UIR”.

Nr 1207/2011

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 22 listopada 2011 r. ustanawiające wymogi dotyczące skuteczności działania i interoperacyjności systemów dozoru w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 1079/2012

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 16 listopada 2012 r. ustanawiające wymogi dotyczące separacji międzykanałowej w łączności głosowej dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 657/2013.

Nr 390/2013

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych

Nr 391/2013

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające wspólny system opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej

Nr 409/2013

Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 3 maja 2013 r. w sprawie definicji wspólnych projektów, ustanowienia systemu zarządzania i określenia zachęt wspierających wdrożenie europejskiego centralnego planu zarządzania ruchem lotniczym

6. Środowisko naturalne i poziom hałasu

Nr 2002/30

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty (Artykuły 1–12 i 14–18).

(Stosuje się zmiany w załączniku I wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport powietrzny) pkt 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej).

Nr 89/629

Dyrektywa Rady z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych

(art. 1–8)

Nr 2006/93

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie określenia zasad wykonywania operacji przez samoloty objęte częścią II rozdział 3 tom 1 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 (1988 rok)

7. Ochrona konsumentów

Nr 90/314

Dyrektywa Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek

(art. 1–10)

Nr 93/13

Dyrektywa Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

(art. 1–11)

Nr 2027/97

Rozporządzenie Rady z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (art. 1–8), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 889/2002.

Nr 261/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91

(art. 1–18)

Nr 1107/2006

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą

8. Różne

Nr 2003/96

Dyrektywa Rady z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej

(art. 14 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 2)

9. Załączniki:

A: Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej

B: Postanowienia w sprawie kontroli finansowej dotyczącej szwajcarskich uczestników działań Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

—

ZAŁĄCZNIK A

PROTOKÓŁ W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z artykułem 343 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i artykułem 191 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, Unia Europejska i EWEA korzystają na terytoriach państw członkowskich z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania ich zadań,

UZGODNIŁY następujące postanowienia, które są dołączone do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej:

ROZDZIAŁ I

MIENIE, FUNDUSZE, AKTYWA I OPERACJE UNII EUROPEJSKIEJ*Artykuł 1*

Lokale i budynki Unii są nietykalne. Nie podlegają rewizji, rekwizycji, konfiskacie ani wywłaszczeniu. Mienie i aktywa Unii nie podlegają żadnym środkom przymusu administracyjnego lub sądowego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 2

Archiwa Unii są nietykalne.

Artykuł 3

Unia, jej aktywa, przychody i inne mienie są zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich.

Rządy państw członkowskich, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, podejmują stosowne środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży wliczonych w cenę mienia ruchomego i nieruchomości, w przypadku gdy Unia dokonuje, do celów użytku służbowego, poważnych zakupów, których cena zawiera tego typu podatki. Jednakże stosowanie tych postanowień nie może spowodować zakłócenia konkurencji w obrębie Unii.

Zwolnień nie udziela się w stosunku do podatków i opłat, których wysokość stanowi jedynie wynagrodzenie za korzystanie z usługi użyteczności publicznej.

Artykuł 4

Unia jest zwolniona z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych w stosunku do produktów przeznaczonych do ich użytku służbowego: produkty przywiezione w ten sposób mogą zostać sprzedane, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium kraju, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach określonych przez rząd tego kraju.

Unia jest także zwolniona z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych w odniesieniu do swoich publikacji.

ROZDZIAŁ II

KOMUNIKACJA I LAISSEZ-PASSER*Artykuł 5*

W celu komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów instytucje Unii korzystają na terytorium każdego państwa członkowskiego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej instytucji Unii nie podlegają cenzurze.

Artykuł 6

Laissez-passer w postaci, która zostanie określona przez Radę stanowiącą zwykłą większością, a które władze państwa członkowskiego uznają za ważny dokument podróży, mogą być wystawiane członkom i pracownikom instytucji Unii przez szefów tych instytucji. Takie *laissez-passer* wydawane są urzędnikom i innym pracownikom na warunkach określonych w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii.

Komisja może zawierać umowy umożliwiające uznawanie *laissez-passer* jako ważnych dokumentów podróży na terytorium państw trzecich.

ROZDZIAŁ III

POSŁOWIE DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 7

Swoboda przemieszczania się członków Parlamentu Europejskiego podróżujących do lub z miejsca obrad Parlamentu Europejskiego nie podlega żadnym ograniczeniom administracyjnym lub innym.

Członkom Parlamentu Europejskiego, w zakresie kontroli celnej i walutowej, przyznaje się:

- a) ze strony własnego rządu — takie same udogodnienia, jakie przyznawane są wyższym urzędnikom wyjeżdżającym za granicę na czasowe pobyty służbowe;
- b) ze strony rządów innych państw członkowskich — takie same udogodnienia jak przyznawane przedstawicielom obcych rządów w związku z czasowym pobytem służbowym.

Artykuł 8

Wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Artykuł 9

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają:

- a) na terytorium swojego państwa — z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- b) na terytorium innego państwa członkowskiego — z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego.

Immunitet chroni także członków Parlamentu Europejskiego podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został ujęty na gorącym uczynku i nie może on również stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregokolwiek z jego członków.

ROZDZIAŁ IV

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BIORĄCY UDZIAŁ W PRACACH INSTYTUCJI UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 10

Przedstawiciele państw członkowskich biorący udział w pracach instytucji Unii, ich doradcy i eksperci techniczni, korzystają w czasie wykonywania swoich funkcji i w czasie podróży do i z miejsca obrad, ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.

Niniejszy artykuł stosuje się również do członków organów doradczych Unii.

ROZDZIAŁ V

URZĘDNIICY I INNI PRACOWNICY UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 11

Na terytorium każdego państwa członkowskiego i bez względu na ich przynależność państwową, urzędnicy i inni pracownicy Unii:

- a) z zastrzeżeniem postanowień Traktatów dotyczących z jednej strony reguł odpowiedzialności urzędników i innych pracowników w stosunku do Unii oraz, z drugiej strony, właściwości Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sporach między Unią a jej urzędnikami i innymi pracownikami, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego co do dokonanych przez nich czynności służbowych, a obejmującego również słowa wypowiedziane lub napisane. Korzystają oni z tego immunitetu również po zakończeniu pełnienia funkcji;
- b) nie podlegają ograniczeniom imigracyjnym i nie są objęci formalnościami dotyczącymi rejestracji cudzoziemców; dotyczy to również ich współmałżonków oraz członków rodziny pozostających na ich utrzymaniu;
- c) w zakresie przepisów walutowych, korzystają z takich samych udogodnień, które są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych;
- d) korzystają z prawa przywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku przy podejmowaniu po raz pierwszy pracy w danym państwie, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku po ustaniu funkcji w tym kraju, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny;
- e) korzystają z prawa przywozu bez opłat samochodu do użytku osobistego, nabytego w kraju ostatniego miejsca zamieszkania lub w kraju, którego są obywatelami na zasadach rządzących rodzimym rynkiem tego kraju, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat tego samochodu, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd danego państwa za niezbędny.

Artykuł 12

Urzędnicy i inni pracownicy Unii objęci są podatkiem na rzecz Unii od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Unię, na warunkach i zgodnie z procedurą określonymi przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z zainteresowanymi instytucjami.

Są oni zwolnieni z krajowych podatków od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Unię.

Artykuł 13

Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku majątkowego oraz podatku od spadku, a także stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między państwami członkowskimi Unii, uznaje się, że urzędnicy i inni pracownicy Unii, którzy osiedlają się na terytorium państwa członkowskiego innego niż kraj ich miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, w momencie dołączenia do służb Unii, i wyłącznie z tytułu wykonywania swoich obowiązków na rzecz Unii zarówno w tym ostatnim, pod warunkiem że kraj ten należy do Unii. Postanowienie to stosuje się także do współmałżonka, w zakresie w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej, oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu i pod opieką osób, o których jest mowa w niniejszym artykule.

Mienie ruchome należące do osób, o których mowa w pierwszym akapicie, znajdujące się na terytorium, w którym osoby te przebywają, jest zwolnione z podatku od spadku w tym państwie; w celu ustalenia takiego podatku, uznaje się za znajdujące się w kraju stałego zamieszkania, z zastrzeżeniem praw państw trzecich oraz ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z zainteresowanymi instytucjami, określają system świadczeń socjalnych obejmujący urzędników i innych pracowników Unii.

Artykuł 15

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, określają kategorie urzędników i innych pracowników Unii, do których stosują się postanowienia artykułu 11, drugiego akapitu artykułu 12 i artykułu 13, częściowo lub w całości.

Nazwiska, stopnie służbowe i adresy urzędników i innych pracowników poszczególnych kategorii przekazywane są okresowo rządowi państw członkowskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZYWILEJE I IMMUNITETY PLACÓWEK DYPLOMATYCZNYCH PAŃSTW TRZECICH AKREDYTOWANYCH PRZY UNII EUROPEJSKIEJ*Artykuł 16*

Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się siedziba Unii, udziela zwyczajowych immunitetów dyplomatycznych i przywilejów placówkom dyplomatycznym państw trzecich akredytowanych przy Unii.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA OGÓLNE*Artykuł 17*

Przywileje, immunitety i inne udogodnienia przyznaje się urzędnikom i innym pracownikom Unii wyłącznie w interesie Unii.

Każda instytucja Unii powinna uchylić immunitet udzielony urzędnikowi lub innemu pracownikowi, kiedy uzna, że uchylenie takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Unii.

Artykuł 18

W celu stosowania niniejszego Protokołu, instytucje Unii współpracują z właściwymi władzami danych państw członkowskich.

Artykuł 19

Artykuły 11–14 i 17 stosuje się do członków Komisji.

Artykuł 20

Artykuły 11–14 i 17 stosuje się do sędziów, rzeczników generalnych, sekretarzy i sprawozdawców pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla postanowień artykułu 3 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczących immunitetu jurysdykcyjnego sędziów i rzeczników generalnych.

Artykuł 21

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Inwestycyjnego, członków jego organów, jego pracowników i do przedstawicieli państw członkowskich biorących udział w jego działalności, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu w sprawie Statutu tego banku.

Ponadto Europejski Bank Inwestycyjny jest zwolniony z jakiegokolwiek opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Podobnie też, jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowią podstaw do nałożenia opodatkowania. Ponadto działalność Banku i jego organów, prowadzona zgodnie z jego statutem, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Artykuł 22

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Centralnego, do członków jego organów i do jego personelu, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

Ponadto Europejski Bank Centralny jest zwolniony z jakiegokolwiek opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Działalność Banku i jego organów, podejmowana zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Dodatek

SZCZEGÓŁOWE ZASADY STOSOWANIA W SZWAJCARII PROTOKOŁU W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ

1. Rozszerzenie stosowania na Szwajcarię

Wszelkie odniesienia do państw członkowskich poczynione w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (zwanym dalej „Protokołem”) należy rozumieć jako obejmujące również Szwajcarię, chyba że poniższe postanowienia stanowią inaczej.

2. Zwolnienie agencji z podatków pośrednich (w tym z VAT-u)

Towary i usługi eksportowane ze Szwajcarii nie podlegają szwajcarskiemu podatkowi od wartości dodanej (VAT). W odniesieniu do towarów i usług dostarczanych Agencji w Szwajcarii do jej użytku służbowego, zwolnienie z VAT-u jest realizowane zgodnie z art. 3 akapit drugi Protokołu poprzez zwrot jego kwoty. Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich szwajcarskich formularzy w Federalnej Administracji Podatkowej, w Dziale Głównym ds. Podatku VAT. Wnioski o zwrot są zasadniczo rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty ich złożenia wraz z odpowiednimi dowodami zakupu.

3. Warunki stosowania zasad dotyczących personelu Agencji

W odniesieniu do art. 12 akapit drugi Protokołu Szwajcarii, zgodnie z zasadami swoich wewnętrznych przepisów prawnych, zwalnia urzędników i innych pracowników Agencji w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 ⁽¹⁾ z podatków federalnych, kantonalnych i gminnych od wynagrodzeń, płac i poborów służbowych wypłacanych przez Unię Europejską i podlegających wewnętrznemu podatkowi na jej rzecz.

Do celów stosowania art. 13 Protokołu Szwajcarii nie jest uznawana za państwo członkowskie w rozumieniu punktu 1 powyżej.

Urzednicy oraz inni pracownicy Agencji, a także członkowie ich rodzin, którzy są objęci systemem ubezpieczeń społecznych stosowanym wobec urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, nie podlegają obowiązkowi przystąpienia do szwajcarskiego systemu ubezpieczeń społecznych.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest jedynym organem właściwym do rozstrzygania wszelkich kwestii dotyczących stosunków między Agencją lub Komisją a ich personelem w odniesieniu do zastosowania rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽²⁾ oraz pozostałych przepisów prawnych Unii Europejskiej ustalających warunki pracy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. określające kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, do których mają zastosowanie przepisy artykułu 12, artykułu 13 ustęp drugi i artykułu 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot (Dz.U. L 74 z 27.3.1969, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (warunki zatrudnienia innych pracowników) (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

ZAŁĄCZNIK B

**KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA SZWAJCARSKICH UCZESTNIKÓW DZIAŁAŃ EUROPEJSKIEJ
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA LOTNICZEGO**

Artykuł 1

Bezpośrednia komunikacja

Agencja i Komisja bezpośrednio kontaktują się z wszelkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Szwajcarii i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programu Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub Wspólnoty lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, które są zobowiązane przedkładać na podstawie instrumentów prawnych, do których odnosi się niniejsza decyzja, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz podjętych w ich ramach decyzji.

Artykuł 2

Kontrole

1. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, rozporządzeniem finansowym przyjętym przez zarząd Agencji w dniu 26 marca 2003 r., rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾ oraz z innymi przepisami, które przywołuje niniejsza decyzja, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Szwajcarii oraz decyzje podjęte w odniesieniu do nich mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych u beneficjentów lub ich podwykonawców, przeprowadzane przez urzędników Agencji i Komisji lub przez inne osoby przez nie upoważnione.
2. Pracownicy Agencji i Komisji oraz inne upoważnione przez nie osoby mają prawo do odpowiedniego dostępu do miejsc, prac i dokumentów, a także do wszelkich niezbędnych informacji, również w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu jest jasno określone w kontraktach lub umowach zawieranych w celu zastosowania instrumentów, które przywołuje niniejsza decyzja.
3. Trybunał Obrachunkowy dysponuje tymi samymi prawami co Komisja.
4. Audyty mogą mieć również miejsce w ciągu pięciu lat od wygaśnięcia niniejszej decyzji lub na warunkach wskazanych w kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.
5. Szwajcarska Federalna Inspekcja Finansowa jest z wyprzedzeniem zawiadamiana o audytach, które mają być przeprowadzane na terytorium Szwajcarii. Zawiadomienie to nie jest prawnym warunkiem przeprowadzenia przedmiotowych audytów.

Artykuł 3

Kontrole na miejscu

1. Zgodnie z niniejszą umową Komisja (OLAF) jest uprawniona do przeprowadzania kontroli na miejscu oraz inspekcji na terytorium Szwajcarii, zgodnie z warunkami rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami. ⁽³⁾
2. Kontrole na miejscu oraz inspekcje są przygotowywane i prowadzone przez Komisję w ścisłej współpracy ze Szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową lub z innymi właściwymi organami szwajcarskimi wskazanymi przez Szwajcarską Federalną Inspekcję Finansową, które w stosownym czasie są informowane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i inspekcji, w sposób umożliwiający im udzielenie niezbędnej pomocy. W związku z tym urzędnicy właściwych organów szwajcarskich mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.
3. Jeżeli właściwe organy szwajcarskie wyrażą taką wolę, kontrole na miejscu oraz inspekcje mogą być przeprowadzane wspólnie przez Komisję i przez te organy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

4. Jeżeli uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli na miejscu lub inspekcji, organy szwajcarskie, działając zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają kontrolerom Komisji wsparcia, którego ci mogą potrzebować w celu wypełnienia swoich obowiązków w zakresie przeprowadzania kontroli na miejscu lub inspekcji.

5. Komisja możliwie jak najszybciej zawiadamia szwajcarskie Federalne Biuro Kontroli o wszelkich faktach lub podejrzeniach dotyczących nieprawidłowości, o których uzyska informacje w ramach przeprowadzania kontroli lub inspekcji na miejscu. W każdym przypadku Komisja jest zobowiązana powiadomić wyżej wymieniony organ o wyniku przedmiotowych kontroli i inspekcji.

Artykuł 4

Informacje i konsultacje

1. W celu prawidłowego wykonania postanowień niniejszego załącznika właściwe organy szwajcarskie i wspólnotowe regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej ze stron, przeprowadzają konsultacje.

2. Właściwe organy szwajcarskie bezzwłocznie powiadamiają Agencję i Komisję o wszelkich znanych im faktach lub powziętych przez nie podejrzeniach, które wskazują na istnienie nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach stosowania instrumentów, o których mowa w niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane na mocy postanowień niniejszego załącznika, niezależnie od ich postaci, są objęte tajemnicą służbową i ochroną przysługującą analogicznym informacjom zgodnie ze szwajcarskim prawem krajowym oraz odnośnymi przepisami mającymi zastosowanie w odniesieniu do instytucji wspólnotowych. Informacje takie mogą być przekazywane wyłącznie tym osobom, które potrzebują zapoznać się z nimi ze względu na swoje funkcje w instytucjach wspólnotowych, państwach członkowskich lub w Szwajcarii. Ponadto informacje takie nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż skuteczna ochrona interesów finansowych umawiających się stron.

Artykuł 6

Środki i sankcje administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania szwajcarskiego prawa karnego, Agencja lub Komisja mogą nakładać środki i kary administracyjne zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002 i rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽²⁾.

Artykuł 7

Odzyskiwanie i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji podjęte w ramach stosowania niniejszej decyzji, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Szwajcarii tytuł egzekucyjny.

Tytuł wykonawczy musi być wydany, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności aktu, przez organ wskazany przez rząd szwajcarski, który zawiadamia o tym Agencję lub Komisję. Egzekucja musi zostać przeprowadzona zgodnie z zasadami procedur szwajcarskich. Legalność decyzji stanowiącej tytuł egzekucyjny podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przyjmowane na mocy klauzuli arbitrażowej podlegają wykonaniu na tych samych warunkach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

**DECYZJA NR 43/2014 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY
O WZAJEMNYM UZNAWANIU MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A STANAMI ZJEDNO-
CZONYMI AMERYKI**

z dnia 15 kwietnia 2014 r.

**odnosząca się do wpisania organów oceny zgodności do wykazu zawartego w załączniku sekt-
rowym dotyczącym kompatybilności elektromagnetycznej**

(2014/474/UE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o wzajemnym uznawaniu między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, w szczególności jej art. 7 i 14,

a także mając na uwadze fakt, że Wspólny Komitet ma podjąć decyzję o wpisaniu organu lub organów oceny zgodności do załącznika sektorowego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Organy oceny zgodności wymienione w załączniku A zostają dodane do wykazu organów oceny zgodności w kolumnie „Dostęp WE do rynku USA” w sekcji V załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej.
2. Szczegółowy zakres wpisu do wykazu organów oceny zgodności, wymienionych w załączniku A, w odniesieniu do produktów i procedur oceny zgodności, został ustalony przez Strony i będzie przez nie utrzymany.

Niniejszą decyzję sporządzoną w dwóch egzemplarzach podpisują przedstawiciele Wspólnego Komitetu, którzy są upoważnieni do działania w imieniu Stron w zakresie wprowadzania zmian do Umowy. Niniejsza decyzja staje się skuteczna od daty złożenia ostatniego z wymienionych podpisów.

W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki

James SANFORD

Podpisano w Waszyngtonie dnia 23 czerwca
2014 r.

W imieniu Unii Europejskiej

Fernando PERREAU DE PINNINCK

Podpisano w Brukseli dnia 1 lipca 2014 r.

Załącznik A

Organy oceny zgodności WE dodane do wykazu organów oceny zgodności w kolumnie „Dostęp WE do rynku USA” w sekcji V załącznika sektorowego dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej

ALTER TECHNOLOGY TÜV NORD, S.A.U.
ATN EC
Emilia Santiago & Jorge Berkowitsch
C/la Majada, 3
28760 — Tres Cantos (Madrid)
HISZPANIA

M. DUDDE HOCHFREQUENZ-TECHNIK
Rottland 5a
51429 — Bergisch Gladbach
NIEMCY

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 173 z dnia 12 czerwca 2014 r.)

Strona 172, art. 21 akapit pierwszy:

zamiast: „4 lipca 2019 r.”,

powinno być: „4 lipca 2016 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL